

F.R.M. Naber

Moment van reflectie

Tijdens de najaarsvergadering van de Vereniging in oktober 1996 werd met de leden gediscussieerd over wat toen heette: 'Activiteitenpatroon van de KNBV'. Dat punt kwam niet uit de lucht vallen, maar was het gevolg van gesprekken en gedachtenwisselingen tussen leden van het bestuur en leden van de vereniging over hoe wij tegen de KNBV aankijken en wat wij vervolgens van zo'n vereniging verwachten.

Overigens, natuurlijk moet iedere vereniging of organisatie op zijn tijd een moment van reflectie kennen over zijn positie, uitstraling, doelstellingen enz.. Onder de bezielende leiding van onze voorzitter werd binnen het bestuur een 'rode draad' ontwikkeld, die vervolgens werd vertaald naar praktische voorstellen voor te ondernemen activiteiten.

Schokkende voorstellen? Nee, voorstellen gericht op onze positie als bosbouwvereniging in de 90'er jaren die levendig en fris op de eeuwwisseling aankeerst. En juist in een tijd waarin bosbouw als zelfstandige 'tak van sport' in het beleid moeilijker te terug te vinden is, makkelijk 'meegenomen' kan worden in het brede veld van het natuurbeheer, is een (vernieuwd) eigen geluid vanuit de bosbouw de enig goede remedie.

Waar wij het heel snel over eens waren was dat de KNBV een kennisvereniging is. Kennis over allerlei

aspecten verbonden aan de bosbouw. Praktische kennis, wetenschappelijke kennis en vele mengvormen daartussen bepalen de 'inhoud' van de KNBV. Daarbij stellen wij dat de B in de naam nog steeds in de eerste plaats staat voor Bosbouw, en niet voor Belangenbehartiging, Beheerders en zeker niet voor Betweters. Vanuit de kennis plaatsen wij ons in de discussie over bos, recreatie, ruimtelijke ordening, waterbeheer e.d., waarbij ook heel duidelijk geluisterd moet worden naar wat 'derden' naar voren brengen rond hun specifieke kijk op 'ons' bos. Niet alleen de gevestigde kennis hoort thuis in de KNBV, maar ook de 'aanstormende' kennis vanuit de bosbouwopleidingen en vanuit de praktijk. Zo koers je aan op een levende en levendige vereniging. Alleen dan kun je laten merken waar je voor staat.

Het bestuur hoort dan ook de kaders te plaatsen, in de gaten te houden en zonedig te verplaatsen van waaruit de activiteiten van de Vereniging plaatsvinden. Internationaal, nationaal en niet in de laatste plaats regionaal.

Aan het enthousiasme van de leden zal het niet liggen. Net terug van een zeer geslaagde tweedaagse excursie naar Erdmannshausen en Kettenburg realiseer je je dat nog eens extra. Filosoferend, discussierend, mee- (en soms tegen-)denkend met de gastheren verplaatste het gezelschap zich langs en door de verschillende bosvakken. En dát was een passend beeld van de KNBV: onvermoeibaar, enthousiast, deskundig en waar nodig, kritisch. Wij gaan er gewoon mee door.